

Hensyn, der væsentlig vare nedarbejde fra For- tiden, efterhaanden maatte tabe deres Betydning, eftersom Forholdene, hvori Borgerne kom til at bevæge sig, modtog en større Ubvilling og Ud- bredelse, thi dette medførte, at Borgerne bleve nøbte til, at henvende deres Opmærksomhed paa mangfoldige andre Gjenstande, ibet de paa mange andre Maader bleve kaldede til at deel- tage i Baretagelsen af det, som det nærmest maatte være Statens Sag at sørge for, og som den igjennem forskjellige Omvrdn. lode Bor- gerne blive besværede med. — Tager vi nu Hensyn til, hvorledes Forholdene hos os have ud- viklet sig, og hvorledes de nu for Diebliffet stille sig, da spørger jeg, om det vilde være hensigtsmæssigt at lægge en ny og i mange Tilfælde særdeles omfangsrig Byrde paa Bor- gerne. Man kan sige, og dette udtalte den ærede Ordfører for Mindretallet ogsaa, at denne Byrde ikke vilde blive saa stor, eftersom Bærgen jo allerede efter Fleertallets Forslag skal være den, der modtager Renterne og skal have med de faste Eiendommers Bestyrelse at gjøre; men det ligger nær, at det just ikke er disse For- retninger, som efter deres Natur ville komme til at volde den enkelte Mand et saa stort Besvær; det, der kan have denne Virkning, er derimod, hvis vi ville have, at Bestyrelsen og Forvaltningen af den Umvndiges Gods i det Hele væsentligt skal hvile paa Bærgen. Det er dette, som kan blive den egentlige Rilde til Ansvar. Ibet man overlader dette til den En- kelte, uden at der, som hidtil, er en dertil be- stiftet Myndighed, som har den væsentligste Andeel i Bestyrelsen, kaster man en Byrde over paa Statsborgerne, som i mangfoldige Tilfælde vil blive utaalelig. Man behøver ikke at gaa langt for at faae fuldstændig Overbe- viisning om, at, hvor smukt det ogsaa kan see ud, at man nu gjennem en Lov vil fastsætte, at man skal vende tilbage til en Ordning, som hos os blev fastsat — thi det blev dog i det Væsentlige den samme — for næsten 200 Aar siden, saa vil denne dog medføre store Besvær- ligheder. Man behøver kun at gaa til Norge for at see, hvilken Indflydelse Loven af 28de September 1857 i denne Henseende har havt. Det er en Kjendsgjerning, og den skal ikke kunne roffes, selv ved Meddelelser fra enkelte

Nordmænd, at det har fremkaldt Kjølelsen af store Besværligheder, af en Overbebyrdelse, at man der har villet lade Bestyrelsen faa aldeles gaae over til de Private, uden at det Offentlige har skullet have Andet dermed at gjøre end at føre et Tilsyn. Jeg lægger derfor en særdeles stor og afgjørende Vægt paa det Moment, jeg saaledes har fremhævet. Der er imidlertid ogsaa et andet Punkt — jeg skal kun dvæle kort derved — og det er de Betænkkeligheder, som Udvalgets Fleertal saa fuldstændig har fremstillet, der frembyde sig med Hensyn til den Maade, hvorpaa der skulde være Spørgs- maal om at anvende den Umvndiges Midler, saaledes at Bærgen nærmest vilde blive den, der tog Bestemmelse med Hensyn til Anven- delsen. Jeg erkjender vel, at naar Bærgemaalet overdrages paa den Maade, som Mindretallet har tænkt sig, navnlig naar de nærmeste Slægt- ninge blive de, der skulle gjøre Forslag, saa giver det en vis Garanti for, at Valget vil blive godt, men det er i alt Fald ikke en given Sag, at det vil stee, og endnu mindre er man istand til at beregne, hvorledes Forholdene i mange Tilfælde kunne udvikle sig, naar først Raadigheden er stillet saaledes, at der kan frembyde sig en Fristelse til at gjøre sig skyldig i Misligheder. Man har her fra flere Sider paaberaabt sig Erfaringer, hentede fra den nærmeste Tid, paa hvilke jeg nu rigtignok synes, at man har lagt en forunderlig stor Vægt; men jeg vil vise tilbage til de store Misligheder, som have fundet Sted netop fra Bærgernes Side, medens der endnu kunde være Spørgsmaal om, at disse udøvede den største Indflydelse. Det ærede Mindretals Ordfører har imødegaaet de Bemærkninger, der ere gjorte fra Udvalgets Fleertals Side med Hensyn til Midlernes Anbringelse i Spare- kasser og andre saadanne Instituter, og han har gjort det med meget stor Udsørlighed. Jeg kan imidlertid ikke ansee det for rigtigt ligeoverfor det høie Thing her at ville indlade mig paa en Gjendrivelse af, hvad han saaledes har bemærket; jeg troer, at det vil finde sin bedste Gjendrivelse, dersom det høie Things Medlemmer ville gjenneulæse, hvad der med Hensyn til dette Punkt er blevet bemærket af Udvalgets Fleertal, thi dette er saa slaaende,